

Tweede zondag veertigdagentijd A

Gen 12, 1-4a

2 Tim 1, 8b-10

Mt 17, 1-9

Wees niet bang een mens te worden naar Gods hart!

Jezus beleefde op de berg een Godsontmoeting. Daar mocht Hij nog eens ervaren welke Zijn eigen zending, Zijn persoonlijke roeping was. Helemaal in de lijn van de grote Godsmannen van de joodse traditie - Mozes, de leider van het volk en Elia, de grootste profeet - was Hij zeker 'Bemiddelaar' tussen Jahweh en zijn volk. Maar de stem uit de wolk maakte Hem bewust dat Hij - nog unieker dan Zijn voorlopers - niet alleen geroepen was Bemiddelaar te zijn tussen de mensen en God, maar tot "Zoon" van de "Vader". En daarmee worden twee belangrijke accenten gelegd: nl. dat God een "liefhebbende" God is en dat Jezus door deze God "ten diepste wordt bemind". Dat is de kern van Jezus' en ook van onze gelovige ervaring: wij ervaren ons door God bemind zoals een Vader zijn geliefd kind bemint! Niet bespied, niet beoordeeld, niet opgevorderd tot onderdanigheid door een Olympische Jupiter of een jalouse Jahweh, maar op de eerste plaats zielsgeliefd door een Vader die ons hartelijk bemint. Dat is de meest fundamentele christelijke ervaring. "Ik ben een beminnenswaardige mens! God laat mij voelen dat ik de moeite waard ben om bemind te worden, en daardoor in staat ben om zelf te beminnen." In onze relatie tot God moeten wij dus geen schrik hebben voor een ontzagwekkende, verre, veeleisende Meester, maar mogen wij onze aanhankelijkheid en dankbaarheid tonen tegenover een mens-nabije en hartelijke Vader, die wij mogen beminnen als liefhebbende zonen en dochters.

Liefde en dwang gaan niet samen. In onze gewone menselijke relaties niet, en ook in de christelijke geloofsrelatie niet. Ons geloof is geen geloof uit verplichting, omdat het zou moeten vanwege de Almachtige, of vanwege de Kerk, of vanuit een druk van de groep. Als wij geloven, dan geloven wij uit dankbaarheid voor het gratis liefdesaanbod van een God die wij als ervaren als een liefhebbende Vader en Wiens liefhebbende zonen en dochters wij, uit zelfgekozen vrije wederliefde, willen worden. Jezus zegt ons dus vandaag: "Wees niet bang om Gods aanwezigheid te ervaren in uw leven, want Hij heeft een hart voor u!"

Die stem van God klinkt vanuit de wolk op de berg, zoals zij tot ons spreekt vanuit ons eigen binnenste en zij zegt ons ook vandaag nogmaals: "Dit is Mijn welbeminde Zoon. Luister naar Hem!" Gods stem verplettert dus niet, maar nodigt allen uit te luisteren. Jezus heeft ervaren dat het Zijn taak was, als Zoon, aan zoveel mogelijk mensen te laten aanvoelen dat de stem van die uitnodigende Liefde-God ook hoorbaar was in de eerlijkste verlangens van elk mensenhart, in de diepste betrachtingen van elke cultuur. Daarom zag Hij het stilaan meer en meer als Zijn opdracht toch naar Jeruzalem te trekken, naar het centrum van het land, als symbool van de openheid naar allen, om aan heel het volk, ja, aan heel de wereld en aan iedereen, datzelfde duidelijk te maken: "Mensen, gij wordt bemind! Gij zijt de moeite waard geliefd te worden en gij hebt een hart om te beminnen! Wat er ook gebeurd is, wat er ook gebeurt, in uw hart zit de mogelijkheid om op het leven te antwoorden niet uit slaafse onderdanigheid of dwang, maar als vrije mensen, met wederliefde." Jezus zegt ons dus vandaag ook: "Wees niet bang voor Gods stem in uw binnenste, want Hij dwingt u niet, maar Hij nodigt u uit en spreekt uw vrijheid aan!"

Na de top-ervaring worden, zowel Jezus als wij, van de berg terug naar beneden, naar de vallei van ons alledaagse taken gezonden. En - wij moeten ons geen illusies maken - daar kronkelt een moeilijke weg. De weg van een doodgewoon mensenleven is immers getekend door de dagelijkse strijd tégen het kwade, vóór het goede, tégen onze gemakzucht en zelfzucht, vóór grotere persoonlijke waarachtigheid en hechtere menselijke verbondenheid. Die weg zal Jezus voeren naar die andere berg, Kalvarie. Ook onze weg wordt, doorheen vallen en opstaan onvermijdelijk een weg die alleen doorheen strijd en lijden voert naar de heerlijkheid.

Bij dat verder trekken, hebben wij als enige betrouwbare Gids alleen Jezus. "Toen de leerlingen hun open opsloegen, zagen zij niemand meer dan alleen Jezus." Hij is betrouwbaar omdat in Hem God Zelf als Tochtgenoot mee stapt. Door Jezus' liefdesklacht in ons hart wordt onze levensweg een weg met Gods hulp, een weg naar écht leven. Jezus zegt ons dus ook nog: "Wees er ook niet bang voor onderweg God als Tochtgenoot te ervaren!"

Vanuit zijn top-ervaring op de berg herhaalt Jezus tot ieder van ons vandaag: "Wees niet bang! Wees niet bang voor Gods aanwezigheid in uw leven, want Hij heeft, zoals een Vader, een hart voor u, ! Wees niet bang voor Gods stem in uw ziel, want Hij spreekt uw vrijheid aan! Wees niet bang voor Gods kracht op uw weg, want Hij voert u naar echt leven! Wees niet bang om een man of vrouw te worden naar Gods hart!"

Pater Frans s.j.